

вѣра войводаѣ тѣ си, който въ той часъ овсади Замвѣра, а той отчаенъ запали царскій палатъ и изгорѣ въ него и самъ. Тога явиса и другъ навѣтникъ Ѣамнѣа; и раздѣли Іерайла: но нави го Амвѣра и оуби и него и брата мѣ, и царѣва 12 години и пренесн прѣстола Ѣ барса въ Самарѣа. Но всички тѣ тѣй сѣ послѣдвали Іеровамово то Ідолопоклонство.

§ 122. Пророкъ Илѣа пророкѣва.

Подѣръ Амвѣра воцариса сынъ мѣ Ахаавъ и царѣва 22 години: той вѣше най лошевый отъ всички тѣ Іеровамовы наслѣдники: той вѣше взелъ за женъ Іезавель на Сѣдонскій царъ дѣщеръ тѣ коато вѣше най злонаравна та женъ, и слѣжаше на Баала най безстыдно то Ідолопоклонство. Зато прогнѣвенъ Богъ прати мѣ Илѣа Ѣсвѣтанина да мѣ рече: Живъ Господъ Богъ на силы тѣ, на когото слѣжъ, какъ не ще падне нито роса нито дъждъ въ растеніе на три години, защо то ты слѣжишъ на Баала, като си оставилъ истинный Богъ. Но пакъ никакъ не са оуправи Ахаавъ.

Рече Богъ на Пророка Илѣа да са скрый при потока (рѣка) Хорада срѣще Іордана, дѣто е заповѣдалъ много врѣмѣ вранове тѣ да мѣ носятъ зорна хлѣвъ и вечеръ масо. И така Божіе те благословеніе като сѣ хранилъ тамо доволно врѣмѣ, като иссѣхна источника, защо то нѣмаше дъждъ на земята та, рече Богъ на пророка пакъ: Стани иди въ градъ Сарѣта; тамъ една вдовица ще та хране. Илѣа като привлижи при крепостны тѣ врата, видѣ женъ тѣ дѣто свѣраше дръва и поиска Ѣ нѣжъ да пѣе водъ, сѣтѣ и хлѣвъ. Но она мѣ отвѣща: нѣмамъ друго нищо, освѣнъ единъ кривачъ брашно въ водоноса и мало дровено масо въ масленѣ тѣ, и ето ще свѣрѣмъ малко дравца да е замѣсѣ и оупекѣ за дѣца та си: и като изадемъ то, ще оумремъ, защо то друго нищо нѣмамы да ѣдемы.

Тога Илѣа рече: Дѣрзай, влѣзь направи каквото ти дѣмашъ, но попреди стори ми отъ то брашно малъ опрѣснокъ и принеси ми: а на сѣбѣ си и на чада та си послѣ на-